

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 290. — ŠTEV. 290.

NEW YORK, TUESDAY, DECEMBER 12, 1933. — TOREK, 12. DECEMBRA 1933

VOLUME XII. — LETNIK XII

LIGA JE POTREBNA ZA ZAJAMCENJE MIRU

GENERAL. TAJNIK LIGE NARODOV ZVRAČA KRIVDO NA NEUSPEH RAZOROŽITVENE KONFERENCE

Generalni tajnik Lige narodov je imel v Londonu zelo značilen govor. — Važno posvetovanje z angleškimi državniki. — Po mnenju romunskega zunanjega ministra bi vsaka izpremembra pomenjala vojno. — Laški podtajnik bo obiskal London.

LONDON, Anglija, 11. decembra. — Danes je govoril članom angleškega parlamenta generalni tajnik Lige narodov, Joseph A. C. Avenol.

Rekel je, da svet sedaj ne sme izbirati med Ligo narodov in kakim boljšim sistemom, pač pa mora izbirati edinole med Ligo narodov in popolno anarhijo.

Po Avenolovem mnenju je položaj, ki je nastal na razorožitveni konferenci, povzročitelj sedanje krize.

Na razorožitveni konferenci so debatirali skoro izključno le o enakopravnosti in orožju, pri čemer je stopila zadeva resnične razorožitve v ozadje.

— Liga narodov zasluži popolno zaupanje, — je rekel Avenol.

Po svojem govoru je začel Avenol konferirati z različnimi angleškimi državniki. Istočasno so diplomatska posvetovanja glede Lige narodov in razorožitve v polnem teku.

Generalni tajnik Lige in angleški zunanji minister Sir John Simon sta dolgo časa konferirala v zunanjem ministrstvu. V sredo bo obiskal Avenol MacDonalda.

Slična posvetovanja se vrše tudi po drugih evropskih glavnih mestih.

V Berlinu se mudi italijanski državni podtajnik Fulvio Suvich, v kratkem bo pa dospel v Pariz: če-hoslovaški zunanji minister Eduard Beneš.

Osmi člen Lige narodov določa, da mora Liga narodov napraviti načrte za zmanjšanje oborožitve in da naj bodo ti načrti vsakih deset let revidirani.

Nobena država se ne sme oborožiti preko gotove meje, na da bi prej vprašala svet Lige narodov za dovoljenje.

KOŠICE, Čehoslovaška, 11. decembra. — Romunski zunanji minister Nikolaj Titulescu je danes pozitivno izjavil, da bo Mala antanta odločno nasprotovala vsaki izpremambi versajlske mirovne pogodbe.

Po konferenci s čehoslovaškim zunanjim ministrom dr. Benešem je imel Titulescu značilen govor, v katerem je rekel: — Ker se v zadnjem času toliko govori o izpremambi versajlske mirovne pogodbe, mora v svojem in Beneševem imenu ter v imenu Male antante izjaviti: —

— Revizija versajlske mirovne pogodbe pomenja vojno. Jaz nočem vojne in iz istega razloga sem tudi proti vsaki reviziji. Če kdo stremi po reviziji in vojni, bo Mala antanta dovolj močna, da bo odbila vsak tozadevni napad.

— Mala antanta ne bo dala niti kvadratnega čevlja svojega ozemlja in si ga tudi ne bo pustila vzeti. Oni, ki nočejo uvaževati volje Male antante, katera se zavezna za nedotakljivost mirovni pogodbe — delajo za vojno.

RIM, Italija, 11. decembra. — Italijanski državni podtajnik Suvich se bo iz Berlina podal v London ter vrnil obisk MacDonalda, ki je bil lani v Rimu. Istočasno bo v angleškem glavnem mestu tudi pojasnil italijanski načrt glede preuredbe Lige narodov.

Če se bodo posvetovanja v Berlinu zavlekla, bo odpotoval Suvich v London šele po božičnih praznikih.

Španski preti generalna stavka

LINDBERGH V BRAZILIJU

Iz Pare je letel ob Amazonki navzgor. — Pot ga je vodila nad džunglo. Vrnil se bo preko Floride.

Manaos, Brazilija, 11. decembra. — Po poletu 932 milj iz Pare sta polkovnik Charles A. Lindbergh in njegova žena v 7 urah in 37 minutah prišla ob 232 popoldne v Manaus. Od tu bosta letela preko Trinidad in Puerto Rico v Miami, Fla.

Ko se je raznesla vest, da je Lindbergh prišel v Manaus se je v pristanišču zbrala velika množica, da ga pozdravi. Ko se je blizal mestu so pričeli pisčati na parnikih v reki Amazonki piskati. Kmalu nato je Lindbergh pristal v sredi velikega pristanišča. Svoj aeroplan je privezal na boko, katero so potapili Pan-American Airways. Pot od Pare do Manaus je peljala Lindbergha ob množici Amazonki s številnimi prietoki in nad mnogimi otoki v reki. Ves čas poleta je Lindberghova žena bila v zvezi z radio postajami.

BOLGARSKI KRALJ V BEOGRADU

Beograd, Jugoslavija, 11. dec. Upanje na dolgo zavlečeno poravnano spora med Jugoslavijo in Bolgarsko je privabilo nazivlje ljudem mrazu polovico belgrajskega prebivalstva, da pozdravi bolgarskega kralja Borisa II. in kraljico Jovano, ko sta dospela iz Sofije. Med množico je bilo tudi veliko otrok, ki so stali po ulicah dve uri, da so mogli biti priča zgodovinskega dogodka.

Na železniški postaji sta bolgarsko kraljevo dvojico pozdravila kralj Aleksander in kraljica Marija zelo prisrčno. Kraljeva gardna godba je igrala bolgarsko in jugoslovansko narodno himno. Po sprejemu sta se oba kralja v spremstvu generalov in drugih dostojanstvenikov odpeljala v kraljevo palačo. Boris in Aleksander sta se peljala v odprtem avtomobilu, kateremu je sledil avtomobil s kraljicama in z jugoslovanskim princem Pavlom. V tretjem avtomobilu sta se peljala bolgarski princ Ciril in jugoslovanska princesa Olga. Peljali so se po ulicah, ki so bile okrašene z zastavami obih držav. Na eni strani vije je bilo razpostavljeno vojaštvo, na drugi je pa stala ljudska množica.

PRINC IN PRINCESA STA POBEGNILA

Celovec, Avstrija, 11. decembra. Princ Bernhard Sachsen-Meinungen in njegova žena princesa Margot, ki sta bila zaradi zarote proti Delfinssovi vladi aretirana 21. oktobra, sta pobegnili čez mejo v Italijo.

Prineu je bilo dovoljeno, da je smel urediti svoje zadeve na gradu Pitzelstaetten, predno bi imel biti prepeljan v koncentracijsko taborišče blizu Dunaja. Njegova žena je pod stražo šestih detektivov bila zaprta v gradu. Po svojem prihodu na grad pa je princ stražo podkupil ter je s pomočjo svojih prijateljev pobegnil z ženo in šestimi psi v Italijo.

Princ je star 32 let, princesa pa 22.

ATENTAT NA VLAK

V osebnem vlaku na Dunaju je eksplodirala bomba. — Ranjena sta bila dva uslužbenca.

Dunaj, Avstrija, 11. decembra. Ko je osebni vlak dospel na postajo na Dunaju, je v enem vozu eksplodirala bomba, ki je v razbilu in ranila dva železniška uslužbenca. Potniki so se prej zapustili vlaku.

Policija dolži tega zločina narodne socialiste. Avstrijski Hitlerjevi pristaši so po aretaciji njihovega voditelja Alfreda Fraunfelda 4. decembra povečali svoje delovanje. Fraunfeld je bil aretiran pod obdolžbo veleizdaje.

V soboto ponoči je na Dunaju eksplodirala bomba na ulici in je razbilu telefonsko postajo. Druga bomba pa se je razletela pred židovsko sinagogo, toda ni napravila nikakoli škode.

Pri eksploziji bombe v železniškem vozu je en sprevodnik bil od razbitih šip ranjen po obrazu, drugemu pa je vsled zračnega pritiska počila ušesna membrana.

V nedeljo zvečer so narodni socialisti priredili bučne demonstracije pred konzulnico, v kateri je zaprt Fraunfeld. Demonstrante je policija razgnala, več pa jih je tudi aretirala.

Policija in vojaštvo straži vsa vladna poslopja in važne kraje v mestu. Ker je bila prva nedelja za kupovanje božičnih daril, so bile ulice polne ljudstva in je policija izdala posebne varnostne odredbe.

SPREJEM BULLITTA V SOVJETSKI RUSIJI

Minsk, Rusija, 11. decembra. — Prvi ameriški poslanik za sovjetsko Rusijo, William C. Bullitt, je v nedeljo zvečer stihl na sovjetsko ozemlje na potu v Moskvo. Na meji so ga pozdravili zastopniki zunanega komisarja. Litvinova, ki se je v soboto vrnil v Moskvo.

Bullitt ni podal za javnost nikake izjave, temveč je samo v kolo-dvorski restavraciji z Iljenskimi in s tremi svojimi tajniki napil prijateljstvu med Rusijo in Združenimi državami. Nato je čela družba, vključno Bullittovo hčerko, stopila v poseben železniški voz, katerega je poslaniku dala na razpolago sovjetska vlada. Zgodilo se je prvič, da je sovjetska vlada pozdravila kakega poslanika na meji.

SPOR V KUBANSKI VLADI

Havana, Kuba, 11. decembra. — V kubanski vladi je nastala kriza, ker so odstopili vojni, pomorški in notranji minister Antonio Guteras, delavski minister Carlos Velasco in poljedelski minister Carlos Hevita.

Guteras je odločno zanimal, da bi bil v zaroti proti Grauovi vladi in da jo je mislil strmoglaviti, da si z Grauovo politiko ni bil zadovoljen. Velasco in Hevita nista povedala vzroka za svoj odstop, toda znano je, da sta z Guiterasom enakih mnenj.

Varočite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ROMUNSKA PREGANJA FAŠISTE

"Željezna straža" je razbila okna trgovin. — Aretiranih je bilo 3500 fašistov.

Bukarešta, Romunska, 11. dec. Policija je po celi državi preiskala urade fašistovske "željezne straže". Pri tem je prišlo v mnogih mestih do vročih bojov s puškami in revolverji. V Bukarešti so bili veliki nemiri. Antisemitski dijakci so v glavnih ulicah razbili okna trgovin. Smrtnih slučajev niso poročili ne omenjali, toda ranjen je bil nek policijski komisar, ko je vodil preiskavo v uradu železne straže.

Aretiranih je bilo 3500 oseb, med njimi tudi oče voditelja železne straže Corneliu Codreanu, ki je pobegnil. Listine romunskih fašistov so bile zaplenjene, ravno tako tudi velika množina orožja in bomb.

Uradni list je objavil kraljevo odredbo, ki prepoveduje organizacijo železne straže in odvzema volilno pravico njenih članov. Vsako fašistovsko zborovanje je prepovedano. S preiskovanjem fašistovskih uradov in stanovanj se nadaljuje.

PIJAČE SE NE SME POŠILJATI PO POŠTI

Washington, D. C., 11. dec. — Uradniki justičnega departamenta so danes izjavili, da je v zakonu določeno, ki je bil še pred prohibicijo veljavna, da se po pošti ne sme pošiljati opojnih pijač. Pijače se ne sme pošiljati niti iz moker v moker državo. V to svrhu se bo torej treba poslužiti ekspresa.

Tolstojev sin je bolan.

New Haven, Conn., 11. decembra. — Grof Ilja Tolstoj je naravno bolan v bolnišnici v New Haven. Tolstoj, ki je star 68 let, je sin slavnega ruskega pisatelja Leona Tolstoja.

POVODENJ OB PACIFIKU

Seattle, Wash., 11. decembra. — Severozapadne države ob Pacifiku je včeraj obiskal silen vihar. Vodovje je močno naraslo in prestopilo bregove. Povzročena škoda je velika. 12 oseb je izgubilo življenje.

STAREC SI JE NAROČIL POGREB

Sofija, Bolgarska, 10. decembra. — Nikola Stefanov Kovačev, star 90 let, je še k pogrebniku ter naročil, da naj izkoplje grob. — Za koga pa bo ta grob? — Vpraša pogrebnik.

— Za mene, — odvrne Kovačev. — Saj ste popolnoma zdrav in še ne boste tako naglo umrli.

— Ne, — pravi starec, — Umrl bom v treh dneh. Izkopljite globok grob in v njem ne sme biti voda.

DEŽELA SE JE POMIRILA, TODA ZDI SE, DA SAMO NA VIDEZ

MADRID, Španska, 11. decembra. — Španska se je navidez pomirila, toda zdi se, da je to le mir pred viharjem. V dvanajstih izmed petdesetih provinc se je bilo pojavilo revolucionarno gibanje, ki ga je pa vlada še precej uspešno zatrla. Preti ji pa nova nevarnost, namreč generalni štrajk.

NEMIRI NA IRSKEM

Policija je razgnala fašistovsko zborovanje. — Policija išče voditelja generala O'Duffyja.

Dublin, Irska, 11. decembra. — Policija je razgnala prepovedano zborovanje modrosrajčnikov in je aretirala dva njihova voditelja, ki pa sta s pomočjo množice pobegnili. Na drugem koncu mesta se je zbralo veliko število mladih fantov v modrih srcah in policija je hotela aretirati nekaj najglasnejših demonstrantov, toda množica je to preprečila.

Združena irska stranka zahteva pravico za uniformo modrih srca. Nek strankin voditelj je rekel, da bo Irska, ako se ji bo zdelo potrebno, razglasila republiko, ne da bi prej vprašala za dovoljenje angleškega ministra za dominije J. H. Thomasa.

Irski predsednik Eamon de Valera je pred kratkim vprašal angleško vlado, kako stališče bi zavzela, ako bi Irska razglasila republiko in bi izstopila iz angleške državne enote. Toda minister Thomas ni hotel razpravljati o tem vprašanju.

Glavne stane irskih fašistov v različnih krajih dežele je vlada zaprla.

Oblasti so izdale povelje za aretacijo voditelja modrosrajčnikov generala Evin O'Duffyja, ki je velik nasprotnik predsednika de Valere. Njegovo sedanje bivališče ni znano. Nek njegov pristaš je rekel, da O'Duffy pričakuje aretacijo, da pa morda še rešiti nekaj važnih zadev.

TITULESCU NA ČEŠKEM

Košice, Češka, 11. decembra. — Vašni politični razgovori so se pričeli med romunskim zunanjim ministrom Nikolajem Titulescu in čehoslovaškim zunanjim ministrom dr. Edvardom Benešem. Titulescu je prišel v nedeljo zjutraj v Košice, da razpravlja z dr. Benešem o balkanskem problemu. Z ozirom na obisk kralja Borisa v Beogradu pripisujejo temu sestanku veliko politično važnost.

V političnih krogih zatrjujejo, da bo sklenjena nemapadna in prijateljska pogodba šestih držav. Bolgarska se zaradi neugodnih mej še ni mogla odločiti za tako pogodbo, toda razne države pristajajo na sofijsko vlado, da pristopi k tej pogodbi, da bo odpravljena vojna nevarnost na Balkanu.

Francija, ki je upnita vsem balkanskim državam, zelo pritiska na Bolgarsko, da stopi v to balkansko zvezo.

Vladne čete so uspešno premagale vstaško garnizijo v Villanueva ter s tem zadale vstaškemu gibanju usodopolni udarec. Sedaj posveča vlada svojo pozornost preteči generalni stavki.

Novej je bila izdana vladna proklamacija, da je zopet ustanovljen red.

Stavkarsko gibanje izgublja na moči, ker se ga udeležujejo samo anarhisti, dočim socialisti potrjujejo delavce, naj se ne dajo zavesti in naj se vrnejo na svoja mesta v tovarnah.

Trgovina se skoro normalno vrši.

Bojne ladje v pristanišču Ferrol so dobile povelje, naj bodo pripravljene na odplutje, če bi v kakem pristanišču izbruhnila nemiri.

Povzročitelji vstaje so bili anarhisti in sindikalisti.

Socialistična stranka, ki je v Španiji najmočnejša, noče nikoli slišati o generalnem štrajku.

Neki vladni zastopnik je izjavil, da bodo pekarije in trgovine z živili pod vsakim pogojem odprte. Ta izjava je bila vsled tega potrebna, ker so se začele zbirati pred trgovinami in pekarnicami velike ljudske množice, hoteli si nakupiti dovolj potrebščin za s'utaj stavek.

V bližini Bilbao so vstasi z bombami močno poškodovale železniški most.

IZ CERKVE GOSTILNA

Raritan, N. J., 11. decembra. — Ker po postavi ni dovoljen salon blizu cerkve, Anthony Orlando ni mogel dobiti dovoljenja za gostilno v svoji hiši, ki je bila blizu cerkve. Orlando pa se je ravnal po Mohamedovem izreku: če go- ra ne pride k meni, grem pa jaz k njej, ter je kupil cerkev in iz nje napravil salon.

FRANCOSKI PRORAČUN SPREJET

Pariz, Francija, 11. decembra. Proračun ministrskega predsednika Camille Chautemps, vsled katerega je bila njegova vlada v nevarnosti, da pade, je bil sprejet v poslanski zbornici, ko je bilo o- znanjena povišanje davkov v znesku enega milijona frankov ali \$300.000.

Chautemps je dobil zaupnico 292 glasov proti 224.

AMERIŠKI LISTI PREPOVEDANI

Berlin, Nemčija, 11. decembra. Newyorški list "The Daily Mirror" in čikaški "National Free Press" sta do preklica prepovedana v Nemčiji. Vlada za to odredbo ni objavila vzroka.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Baker, President L. Bonetti, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
335 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izdaja vsaki dan izven nedel in praznikov.

Članki brez polpisa in osebnosti se ne prištevajo. Denar naj se plačuje po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nazn tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3575

KUBA

Ministrstvu Graa San Martina na Kubi so dnevi šteti. Nezadovoljstvo z njegovo vladjo narašča od dne do dne.

Delavci v elektrarnah so stavili svoje zahteve in proklamirali generalni štrajk.

To stavkarsko gibanje podpira vojaštvo in uživa simpatije tudi pri drugih slojih prebivalstva.

Ministrski predsednik je izdal odredbo, da morajo družbe, ki preskrbujejo deželo z elektriko, znižati od trideset do štirideset odstotkov ceno za električni tok, delavcem pa ne smejo skriti plač.

Ker so družbe v ameriških rokah, bo najbrž prišlo do resnih diplomatskih zapletov. V elektrarnah je investiranega dvesto milijonov dolarjev kapitala.

Delavci zahtevajo izboljšanje svojega bednega položaja in s pomočjo štrajka poudarjajo svoje zahteve.

Clemens Landmann, ravnatelj velike vrvarne v Matanzas, je moral poiskati zavetje v amerškem konzulatu, ker so delavci navalili na njegovo tovarno.

Po nekaterih drugih mestih je bilo proglašeno obsedno stanje, in vojaštvo je prevzelo vse upravne poste.

Vlada se mora boriti od dne do dne z večjimi težkočami. Nezadovoljstvom proti z najstrožjimi odredbami, ki pa ne zaležejo dosti.

Če zapre deset upornikov, se jih na njihovem mestu pojavi sto.

DOPISI IN OGLASI

Uredništvo z veseljem priobči vsak dopis, ki je dostojno pisan in ki vsebuje kaj novega, ki zanimajo čitatelje v dotični naselbini ali širšo slovensko javnost.

Že nekaj let sem se je pa razpasla med nekaterimi "dopisniki" čudna razvada. Listu pošiljajo v obliki dopisov oglase. Predvsem oglase za veselice in druge prireditve.

Vsak dan jih dobimo cel kup in ker vemo, da se morajo v sedanjih slabih časih tudi društva boriti s finančnimi težkočami, nekatere objavimo. Večno pa to ne more iti. Skoro vsaka prireditev prinese društvu več ali manj dobička, in zato ne more nihče zahtevati od lista, da bi delal brezplačno reklamo.

Dopisnik, ki hoče delati za društvo reklamo, naj bi bil že vsaj toliko dober, da bi poleg programa in pozivov na obilno udeležbo še kaj drugega napisal, naprimer par novic iz naselbine, kakšne so delavske razmere ali kaj slčnega.

V takem slučaju bi dopis ne bil tako prepušeno suhoparen in bi ga morda razen dopisnika in društvenih uradnikov najbrž še kdo drugi prečital. Tako ga pa ne.

So seveda tudi častne izjeme. Nekatera čikaška in clevelandška društva oglašujejo in imajo z dobro vidnimi oglasi lepe uspehe, sicer bi ne oglaševala. Istotako tudi littlefallski "Slovenske Dom" ter newyorška društva "Bled", "Domovina" in "Slovan".

Ako pošlje društvo oglas v list, si je lahko svesto, da bo tudi uredništvo prireditev od svoje strani priporočilo.

Dopisi, ki niso nič drugega kot oglasi, naj pa prenehajo.

CE NAMERAVATE V DOMOVINO?

Pišite nam takoj bo brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste po ceni ter udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18 Street New York, N. Y.

Dopisi.

Brooklyn, N. Y.

NAJBOLJSI SLOVENSKI ROMAN

"GRUNT"

(Spisal Janko Kač)

kar jih je izšlo po svetovni vojni, ima v zalogi

KNJIGARNA "GLASNARODA"

Cena **\$1.35**

Delavce je večkrat zasledil pri nepoštenem delu in jih svaril.

Unor je bil najbrž dobro zasnovan, morilec prost. Brat, ti si sojen, mrtev se ne moreš zagovarjati in dokazati svojo nedolžnost. Mogoče pride čas, ko bo nam vsem skupaj pojasnjena ta grozna tragedija. Vest je najhujši sodnik, ki spremlja morilec.

Ko ima vse premoženje, kar je pokojni imel v rokah mlada, in če bo rudnik prodan, ne bi smeli niti en denar izbrati niti enega centa, ki je kupil delnice od Comeback Mining Company. Najbolje bi bilo, da ostanem slovenskih rokah, da se delničarjem plača ali da imajo še nadatni interes, ker rudnik je velike vrednosti.

Nikdar ni mislil nikogar oškodovati ali ogrožati, ker je bil sam trpin delavce in slutil ni, ko je toliko zaupal, da se mu stree po življenju.

Zal bi nam bilo, da bi kdo prekinjal Pajniča, da mu je potrebno težko priložene dobrote. Njegovo delo ni bilo končano. Dati je moral prejšnje življenje, ne da bi izpobil in dosegel, kar je obljubil.

Zapustil je Comeback Mining Company, ki jo je toliko ljubil. Zato je najbolje, da držimo skupaj, da izpolnimo njegovo vročo željo, da ostanem v slovenskih rokah, ne pa da bi tujeje uživali sadove truda pokojnika.

Kjer je rudnik, je kraj jako lep. Raste vsake vrste dreve, vse vrste jagode in drugo sadje, krompir itd. Dosti je vode, skoro povsod so studenci. Prednebe je zdravo. V tem kraju je moj brat v duhu videl tudi topilnico in veliko slovensko naselbino.

Ker smo vsi rojeni za smrt, naj tudi on v miru počiva. Me tri se stre smo prepričani, da ne bo nihče po njem trpel škodo ali krivico, ako je še pravica na svetu.

Veselo božične praznike in srečno novo leto 1934 želim vsem zavrednim Slovencem!

S pozdravom!

M. J. Bayuk.

VELIKO KORENJE.

Josephu Vidicu v Clevelandu je sporočila njegova sestra, podomnica Primčeva Miska, da je, ko je imela konjenje, potegnila iz zemlje koren, ki je imel 79 cm dolgo korenino.

To se je zgodilo v Višji gori na Dolenjskem.

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.70	Din. 100	Za \$ 9.00	Lir 100
" \$ 4.95	Din. 200	" \$ 17.50	Lir 200
" \$ 7.20	Din. 300	" \$ 42.75	Lir 500
" \$11.65	Din. 500	" \$ 85.25	Lir 1000
" \$22.75	Din. 1000	" \$170.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJ SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 5.75
" \$10.00	" \$10.85
" \$15.00	" \$15.10
" \$20.00	" \$21.10
" \$40.00	" \$41.25
" \$50.00	" \$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA A DOPISNIKI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

V Steelton, Pa., je umrl po pet mesečni bolezni dne 18. novembra John Brodnik, dogoletni naročnik "Glasa Naroda". Zapustil je vdovo, kateri izrekamo iskreno sožalje.

V Clevelandu je preminul po dolgi bolezni poznani ropak Gregor Rajer, p. d. Jeršetov Gregor., star 58 let. Ranjki je bil doma iz Martinje vasi, fara St. Lovrene na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 33. leti.

6. decembra ob 11. uri je zopet preminil v Clevelandu eden naših pionirjev, ko je umrl Jakob Jenc. Se malo prej je delal v mestni elektrarni. Potožil je svoji ženi, da se ne počuti dobro, toda mislil je, da je samo truden. V sredo ga je pa zadela kap po desni strani, nakar je preminil. — Ranjki je bil doma iz Žerovnice, fara Grabovo, in je prišel v Ameriko pred 40. leti.

Komaj je minulo tri mesece, kar so ji v najlepši dekliški dobi pokopali edino hčerko Gabrijele, že ji je v terek sledila v grob mati. V petek, 1. decembra je v Miskericu božičnici v Milwaukee, po dramsesni bolezni umrla Jenie Komar-Flonjan. Kmalu po smrti svoje ljubljene hčerke je obolela, pridružilo se jo po naključju še nevarno vnetje v glavi, ki ga je povzročil prehlad po abstrakciji nekakega zoba, kar jo je spravilo v življenjsko nevarnost, ki pa jo je navidezno že srečno preostala in izbrpana, podlegla, stara komaj 45 let.

Znanega rojaka Franka Perica v Milwaukee, je preteklo sredo dopoldne doletela pri delu težka neizgoda, ki bi ga kmalu stala življenje. Frank je zaposlen pri mestu in dela v Mitchell parku. Pri polaganju neklih vodovodnih cevi preteklo sredo, je nesrečno naključje izpodneslo težko leseno oporo, na kateri so sloneli cevi, ter je udarila Perica po temenu glave s tako silo, da mu je prebila zadnji del lobanje za desnim ušesom. Sreča v nesreči je bila, da je Perica v zadnjem trenutku instinktivno odmaknil glavo, ker sicer bi bil udarec smrten. Prepečen je bil nemudoma v zaščitno bolnico, kjer so ga zdravniki obvezali ter ga šele proti večeru pustili domov, kjer se nahaja sedaj v domači zdravniški oskrbi.

V Peoria, Ill., se je zadnji terek začela pred sodiščem obravnavati proti rojaku Johnu Petju, ki je obtožen umora nekakega Levisa Nelana. Ta Nelan je bil ubit v butelgarski bojni v East Peoriji in njegovo truplo so potem odnesli na železniško progo, da bi izsledilo, kakor da ga je vlak povozil. Preiskava je pa dognala, da je bil ubit z udarcem po glavi. Zaradi tega uboja je bil kasneje

MAKSIM LITVINOV

sovjetski komisar za zunanje zadeve se je te dni vrnil v domovino, zatem ko je izposloval priznanje Sovjetske Unije od strani Združenih držav.

Peter Zgaga

O nekem slavnem kiparju pripevujemo, da je imel zelo debele, kdecle in grde roke. Kako tudi ne, saj je sam obdeloval mramor. Ko je bil nekoč v takozvani fini družbi, je rekla postarna cfrasta devica svoji sosedici:

— Pogledite njegovo roko. Ali ni nekaj strašno grdega?

Umetnik je slisal opazko in odvrnil:

— Roko lahko v žep vtaknem, pa je olrajt. Vi pa ne morete svojega obraza.

Pregovor pravi: — Obleka naredi človeka.

Toda ta pregovor velja le za moške.

Moderna ženska obleka namreč pokaže, kako je ženska narejena.

— Nek — se je repenčil rojak — meni pa že ne bo modena ženska zapovedovala, kako se moram komandirati, kdaj smem z doma in kdaj naj pridam domov. Jaz sem sam svoj gospod in počen, karkoli hočem.

— Oddaj si pa vdovec! — so ga vprašali.

Iz poročila konservacijske komisije je razvidno, da je bilo od 15. oktobra do 10. decembra na lovu usmrčenih osemštirideset lovev; nad dvesto lovev je bilo ranjenih; štirindvajset lovev se je smrtno ranilo s svojimi lastnimi priklami; v zadnjih par letih je bilo v newyorški državi usmrčenih nad tristo lovev.

To je žalostno poročilo in deloma netočno.

Nič ne rečem, kar se tiče števil, so točne.

Toda izraz "lovev" v tem slučaju nikakor ni na mestu.

Neki učenjak je imel zanimivo predavanje o zakonskem življenju.

Odlični poslušalci so mu čestitali.

Med njimi tudi lepa, mlada in razposajena ženica, ki mu je rekla:

— Želja bi, gospod, da bi o zakonskem življenju tako malo vedela kot veste vi.

Neko poročilo pravi, da potrošijo ženske vsako leto dvaindvajset milijonov dolarjev za lišpanje obraza.

Koliko potrošijo Amerikanke, poročilo ne omenja.

Tudi jaz ne vem, toda na podlagi dokazov in opazovanj bi rekel, da nosijo nekatere več moke na obrazu kot je v kruhu pojedlo.

Rojak se je odpravil v klet.

— Kam greš? — ga je vprašala žena in mu zastavila pot.

— V klet gram po galono vina.

— Kriz božji, saj ga imaš že eno galono pod kapo. Kaj pa misliš, da ga boš dve galoni nocej? No bo nič, ne bo nič. Kar iz glave si izbiji to misel.

Zalosten je sedel k mizi in zamrmral:

— Saj pravim, taka je. Niti kaplje vina mi ne privoščiti.

Besednjak je velika, debela knjiga, v kateri so vse besede. Samo tiste besede ni notri, katero iščeš.

Bil je vesel, vesten in mlad človek, ki je vršil svojo službo v splošno zadovoljstvo.

Toda vsi ljudje imajo svojo slabost in napake.

Tudi on je imel veliko slabost: ves denar je zapravil z dekleti. Imel jih je pet na vsak prst.

Nekoč ga je poklical gospodar k sebi in ga očetovalsko psovnil:

— Nič ne rečem, z vašim delom sem popolnoma zadovoljen. Toda vaše privatno življenje ni za nikomur. Semo dekleta vam rojijo po glavi. Pustite dekleta pri miru. Izpametujte se! Ženo vzemite, žena je za vas.

Sem že parkrat poskusil — je odvrnil mladenič pohlevno. Lepo ženo sem si izbral. Pa sem jo pustil, ker me je njen mož dvakrat zaporedoma vrzel po stopnicah.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JANKO F. SRIMŠEK:

V ZANKI

Ne bodi tako trd! Česa se bojiš? Za tri dni! Nobenih sitnosti te ne napravin. V miru prespiš te štiri noči. Jutri zvečer odidem. V petek zjutraj bom nazaj. Prinesem vsega, kar premore naša hisa. Trgovci smo doma. Štacionarji. Ničesar ne potrebuješ? Seveda ne! Vam je lahko. V kancelijah ste vsega siti. Mese in kruha. In denarja nosite polne žepce. Pijete in kvartate cele noči. Kdo bi se meril z vami? Da! Ampak poslušaj! Mati me čaka doma. Stara. Nebogljenka. Edinec sem. Trikrat sem bil na fronti. Na dopustu se ne od same mobilizacije. Ranjen sem bil. V stegno, v levo, sem jo prestregel z bajoneto. Rana se ni zaceljena. Ej, Rava-Ruska! Rava-Ruska! Človek, kaj si res brez sreče?

"Nemogoče, Janez! Stari je vse dopuste preklejal. Nisi slišal nocoj v povelju? Na raportu jih je ljudem dovolil. Ko sem mu dopustnice predložil v podpis, jih je razčesnil. Brezjavko smo dobili tik pred dvanaestjo iz Gradea. Iz vojne komande. Novo marškompanijo bomo setavljali. Pravim ti, da bi podtaknil staremu. Naknadno te vpisal v raportno knjigo. Toda se ne da! Resnično ne, fant!"

"Mati mi je pisala. Rada bi me videla. Jokala je. Na papirju se poznajo solze. Tri dni! Samo tri dni! Kaj je to? Nič! Nič! Ne bo vprašal za me. Zvečer je v četi. Dočet odstopkov ljudi manjka. Storiš, če hočeš. Dopustnice so pod tvojim ključem. Pečat pritisneš brez težave. Podpiši kogarkoli. Stotnika. Adjutanta. Gospoda se sama ne zna tako, kakor ju podpisujete vi v kanceliji, kakor na tihem česa potrebuje. Dopustnico vrnem tebi. V lastne roke. Kakor mutec bom molčal. Samo da se na železnici prepelam skozi kontrolo. Orožniki doma me poznajo. Celo prijavim se jim ob prihodu. Daj, prosim te! — Usmili se! Če ne mene, nje, reve, se usmili. Krščen si. Tudi ti imaš mater!"

"Se mi zdi, da noriš, fant! Veš, kam mi odpirajo vrata? Za pet let v trdnjavski zapor, ako ne na strelišče. Tatvina uradnih vojskih dokumentov in ponarejanje podpisov so čedne stvari. Se posebno v vojnem času. Nekoliko čednejše, ništim, kakor mačje solze! Razumíš?"

Fant me je pogledal iz obupno razčrčenih punčic. Zinil. Zamlel z ustnicami. Povezil glavo na mizo in zajokal.

"Čez sedem let vse prav pride, je rekel tisti, ki je na časti pobral zrebzel — sem govoril s seboj približno teden dni pred gornjim pomenkom z Janezom Kostanjevcem, e. in kr. lovecem, ki sem v pisarni nadomestne stotnije 7. lovskega bataljona pomaknil tri pare praznih dopustnic in jih spravil v žep. Seveda nisem stari modrosti dodal konec, da se je oni srečni človek čez sedem let na svoj evrek obesil. Dopustnice sem vedno nosil s seboj in stikal za priložnostjo, da najdem še glavno stvar v komandantovi pisarni: stotnijski okrogli pečat. Ne tudi ta se je roke poril."

PLAČEVANJE V BLAGU

V Seattle, Wash., so se pred kratkim vršile velike nogometne tekme. Ob oni priliki so prišli tja študentje iz vseh krajev Združenih držav. Ker je pa danes trda za denar, so nekateri študentje prinesli s seboj živila ter dobili v zaenno stanovanje v Y. M. C. A. zavodu.

nil sam. Takoj naslednje dopoldne po Janezovih solzah.

"Pridite, lovec," me je povabil nadporočnik-adjutant v svojo sobo. "Mudi se! Važen dopis zvršiva. Rad bi ga še do dvanaestih oddal na pošto!"

"Po vaši zapovedi, gospod nadporočnik!" sem vstal. In se z držalom, ravnilom in pivnikom preselil v adjutanturo.

"Vzemite papir! Pol pole. Za koncept. Pisite!"

Diktat je bil dolg. Stotnik, ki je z nima sedel v isti sobi, je tu in tam vanj dvrgel besedo. Ponemok prikopal celo pol stavka. Nervočno popravljal nadporočnikov slog. Ko smo skončali, se je osnutek, sestavljen z združenimi močmi četnega poveljnika, adjutanta in lovec-pisarja, lahko ponosno pobahal, da je zvesta podoba avstrijskega vojaško-službenega macafizija.

"Čistopis, lovec, na celo polo! Pazite na rob! Ne korigirajte! Ne mažite! Podložite lenuhar št. 3! Ne uhajajte v vrstah navzgor in navzdol! Radirko v miznico! Kratko: pekažite svojim predpostavljanim, česa ste zmogli!"

"Razumem, gospod nadporočnik!"

Prepisoval sem debele pol ure. Prvo in drugo stran. V polovici tretje sem iz črnih pisalnih črt izpredil v predno sobo s prsti otrlebil, je ne-reči samomorilka spolnila s peresa in črnila naravnost v sredino še nepopolnane tretje strani.

"Abgeblasen!" sem vzkliknil in skočil, da je stolec zaropotal pod menoj. Stotnik in nadporočnik, ki sta stala pri oknu in šepetaje o nečem debatirala, sta se obrnila.

Kaj je, lovec? je zahrešal stotnik.

"Pokorno javljam — muha — gospod stotnik —"

"Stara navada, gospod stotnik," je zadel v besedo adjutant. Kadar največ zahtevaš od njega, ti gotovo vse pokvari. Vsi so taki! Cela pisarna, gospod stotnik! — se je slišnil in mesil pred komandantom.

"Hribar, nadlovec — babjek! — Turk, računski — pijanec! Hrenčetrovodka, oboje v eni osebi in še kvartopiree! Kakršni so starejši, taki so mlajši! Pokorno bi predložil, gospod stotnik — v novo marškompanijo vtaknemo za računskega podčastnika Hribarja —"

"Odredil sem že Pitzmausa. — Tega starega tatu se moram iznebiti. — Vem, da ne za dolgo. — Ni ti do Krukova ne bo dospel. — Razboli se in s prvim vlakom se bo zopet vrnil — Pri njem ostane — Her Oberleutnant, kaj je s pešto?"

Adjutant se je zmedel. "Sofort, Herr Hauptmann! Sofort! — Prepišite še enkrat, lovec! — Ka—li—gra—fié—no!" Tintnik izperite! Novo pero vtaknite v držalo! — Gospod stotnik, pokorno prosim — S polodanskim vlakom odpošljemo to poročilo. Jutri zjutraj do osmih bo v Gradeu — Na pošto odhajam, pokorno javljam —"

"Hvala! Dobro! Dobro!" se je otresel stotnik in sedel za svojo mizico.

"Lovec! Še enkrat vam zabijem!"

adjutanta in mu izročil, so se njegove solze izpremenile v smeh.

"Kaj tvegava oba, fant, veš! Ne bom ti ponavljal. Ničesar več govoril. — Pamet v možgane! — Pot pod noge! Vlak odhaja ob pol treh —"

Četrta točka v četrtem povelju tistega večera se je glasila:

"Zaradi končne popolnitve nove marškompanije naj gospod poročnik Schlesinger tekem jutrišnjega dopoldneva pregleda in točno ustanovi številno in kvalitativno stanje celokupne rezervne stotnije in naj mi o rezultatu predloži poročilo do enajstih. Nadzorni nadlovec Rebea naj sporazumno z zapovedniki posameznih oddelkov uredi službo tako — itd.

Četovodja Hribar je povelje le no tipal na pisalni stroji. "Niti narekovati ne znaš! Glasno in razločno govori! Za večerjo se kuha golaž, da! Se ti že zdaj zbirajo sline v gobcu?"

Kakšen golaž! Kakšne sline! — Kakšna večerja!

Vlak, ki je ob pol treh odžvižgal s postaje proti kranjski strani, je ta čas drdral tam neje blizu Celja. In v njem se je na tridnevni dopust vozil moj lovec Kostanjevec Janez — Veselo se vozil — Veselo pel — Mene pa je ob čitaju četrte točke dnevnega četnega povelja oblivala smrtna zona —

Naslednje jutro ob osmih je v četno pisarno privihal poročnik Schlesinger zaripel in rdeč kakor kuhan rak. Njemu za petami kakor polit enek službojuči nadlovec.

"Svinje ste vsi skupaj!" je grmel poročnik in pene so mu iz ust letele naravnost v obraz obupanega nadlovec. "Svinje vi in vaša nadomestna stotnija! To naj bo služba! Taka! Gospodu stotniku se pritožim. V arestu se najde tudi za podčastnike prostora! — Trije ljudje manjkajo! — Trije! — Po-mislite!"

"Gospod poročnik —" je jecljal službojuči —

"Mir, dokler jaz govorim! — Trije fakti se klatijo nekod po belem svetu in vami ni ničesar znanega o tem — Te svoje papirje..." zahteval je nadlovec pod noge sveženj spisov in imenikov — "si zatakni za čepico in si pri prvi priložnosti obrišite — z njimi! Računski! Dajte, povejte mi vi —" se je obrnil k nadlovcu Turku — "kije se nahajajo? — Kako se imenujejo? — So eni gotverfluchte, dreckke Krueppelbande —"

Službojuči je pobral papirje. "So to lovec Frances Trstenjak — Lovec Globočnik in Janez Kostanjevec. Morebiti so na službenem potovanju. — Mogoče v bolnišnici ter me vedniki niso obvestili o odhodu!"

"Da-a-a!" se je porogal poročnik. "V bolnišnici! — Na potovanju! — V mestu so, vam pravim! Glavo mi odrežite, če ni tako! V javni hiši! Pri vlačugah —" je odbrusil smeje.

Nadlovec Turk je iskal po kuji-gah. "Tu morajo biti, gospod poročnik. V četi. Za odhod pri meni niso razvedeni."

"Kaj bo rekel stari? Ej, pripravite se, fantiči!" Poročnik je zbežal na hodnik.

Na selskem vrtu — šolo so bili preuredili v vojaške pisarne — je svetela magnolija. Široko in vnožato drevo s kelihastimi, rožnato nadahnutimi cvetovi. Ždel sem v kotu za svojo mizo ob odprtem oknu. Kupček nesreče. — "Kristus pade v drugič pod križem!" se mi je v ušesih krohotal sovražen glas in v drugič so se zbirale težke znojne sragi na čelu, zalivale oči in prale obraz. Onemoglo sem strmel ven-kaj v sončni dan, kakor bi pričakoval, da se bo v svetlem okvirju nadmarna pojavitela bela postava Veronike, prinesla mi prtič in z njim obrisala vse muke, vse gorje in ves strah, ki ga je bila zvrhana polna moja duša —

Stiri popoldne istega dne. Nadporočnik adjutant je v svoji pisarni porinil kos papirja pred me in ukazal: "Pišite brezjavko!" In nato diktiral: "Orožniški postaji Mirna Peč — Sporočite takoj brezjavno, ali se je Janez Kostanjevec, rezervni lovec 7. bataljona iz vaše vasi nahajal pred tremi tedni doma —"

Adjutant je prevrnil list v debelem aktu, ki ga je držal v rokah, in dodal: "Ušvee je pred petimi tedni dezertiral iz bataljona na fronti. Tiralea — Kaj vam je, lovec? — No! Slišite! Lovec! —"

DRUGI DEL SLEDI

Koledar l. 1934

Cena 50c

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH"; Rupnik pa klasično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBICIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimivih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO-UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company 216 West 18th Street New York, N. Y.

VERSKI BOJI V NEMČIJI

Berlin, 18. novembra.

Zmagoviti narodni socializem je globoko posegel tudi v versko in cerkveno življenje nemškega naroda. Vlastodržcem se zdi samoumevno, da morajo "v istosmerjenju" zapasti tudi cerkve, kakor se je to zgodilo ne samo vsenu političnemu, marveč tudi kulturnemu življenju. Režnja podpira na vso moč take tendence in danes je struja "nemških kristjanov" izmed vseh verskih zajednic edina, ki ji država ne dela nikakih zaprek, temveč ji celo v vsakem pogledu gladi pot. To je gotovo razumljivo, ako pomislimo, da je ta nova nemška cerkev postavljena za svoj osnovni verski nauk ta ambler, da v mnogih nemških cerkvah, Apostol nove cerkve pa je Adolf Hitler, ki ga ta verska zajednica označuje kot največjega Nemca za Martinom Lutherom. "Nemški kristjani" so sicer s pomočjo hitlerjevih udarnikov zavladali nad širokimi sloji nemškega naroda, vendar borba v njihovi prid se ni odločila, ker se v evangelski in katoliški cerkvi budi energičen odpor proti novi "totalitaciji" religije v nacističnem duhu.

Drug zanimiv pojav je manjka romantična skupina modernih nemških poganov. Že general Ludendorff je začel uvajati staro germansko bajeslovje in kakor tudi je stvar nesodobna in se je že davno prežvela, je našla v krogi prefranih nacionalistov dovolj odnosa. Pristajajočim germanstva so načelni nasprotniki vsakega krščanstva, t. j. obeh cerkev, evangelske in katoliške. Zato napovedujejo hud boj načelom krščanstva, ki da je zaslužil Nemce in iz naroda bojevnikov napravilo narod ovce, proti katerim nekažnovano nastopa ves svet. V javnost prodirajo čim česče ideje o staronemskem bogu-gromovniku Votanu in o germanskem raju Walhalli, kjer se pokojni junaki zabavajo z večnim lovom in medsebojnimi poboji. Pri tem gibanju ne manjka tudi "razgovor, ki so se nedavno po zakonu še smatrali kot bogoskramstvo in bili za to kaznivi. Novim poganom služijo kot glavno geslo, da krščanstvo že zato nima mesta v duhovnem življenju nemškega naroda, ker je njega ustanovitelj — žid. Ostra propaganda proti židom je Nemce že tako temeljito prepričala o manjvrednosti semitske rase, da argument ne ostaja brez vpliva na nemške širše sloje. Sami na sebi resnična konstatacija učinka je prva kot smešen paradoks, ker pa jo hitlerjevsko časopisje vedno in vedno ponavlja in ker jo zlasti zelo vneto trusijo hitlerjevski udarniki, dobiva polagoma vrednost dokaza vsaj iste sile, kakor jo ima nauk ključnega križa v pogledu izvoljene, gosposke germandske rase.

Poganska struja Ludendorffovih sledbenikov zaradi svoje smešne

ne romantike ne pomeni v današnjem boju nikake realne sile. Pač pa so "nemški kristjani" zelo nevarni obstoji obeh večinskih cerkva. Sedaj sicer vlada še navidezni mir, ni pa dvoma, da se bo borba v kratkem začela, kajti podpora oblasti tej verski struji izpodnika da tako protestantizmu kakor katolištvu. Narodno-socialistični borbeni organizaciji SA in SS sta staniili v svoje vrste vsopoliitično se udeležujočo mladino. Vsako nedeljo se vrše skrbno pripravljeni izleti, pohodi in slavnosti, pri katerih sodeluje osebno mladina. Pritožba obeh cerkva je zaradi tega enaka: Mladina se s tem posledno odvrača od službe božje, ker je udeležba na nedeljskih prireditvah skoro vedno obvezna. Tudi prisostvovanje pri službi božji je po naukih cerkve obvezno, ali v tem pogledu odloča sila, ki je cerkvi nimata.

Te razmere je nedavno ostro obsodil vtišlavski kardinal Bertram, ko je nastopil zoper te in slične postavbe. Kardinal Bertram namreč domno o prvenstvenosti božjega primata na zemlji, zdi se pa, da govori gluhim ušesom, kajti danasnja Nemčija je prežeta pojmovanja o primatu naroda in države pod načelstvom "Führerja".

Tudi v Vatikanu so v skrbah zaradi tega neprimernega obnata v Nemčiji. Papaz je koncem oktobra sprejel predstavnike nemške katoliške mladine in je govoril o "zelo težkih časih, ki jih preživlja Nemčija". "Vam je znano", je dejal, "kako globoka je naša skrb, kako nam je tesno pri srcu zaradi nemške mladine in kako zelo se bojimo zatvora v Nemčiji". Glasilo podkanderja Papena "Germania" je priobčila ta govor, ostali nemški časopisi pa po ukazu vlade niso smeli primesti papeževih besed. Javnost v Nemčiji ni smela izvedeti, da se Vatikan kljub nedavno sklenjenemu konklavatu resno boji za katoliško cerkev v Nemčiji. Njegove besede bi morda opozorile katoliške Nemce na nevarnost, da se njihova deca načelno odvrača od cerkve, da si nacionalni socialisti vedno zabirajo, da nikomur ne branijo izpolnjevanja verskih dolžnosti. Vsakdo pa vidi, da je sedanja praksa v tem pogledu vse učinkovitejša, njejo bi bila popolna prepoved. Po temeljiti pripravi bo vlada brez bojzani lahko riskirala tudi izrecno prepoved, brž ko bi se cerkev odločeneje postavila po robu delovanju hitlerjevske mladinske zveze.

Še težje je stališče evangelske cerkve, morda ravno zaradi njenege značaja nemške narodne cerkve. Ta značaj namreč nekako zahteva izvedbo "tristostmerjenja", česar od katoliške cerkve kot mednarodne institucije ni mogoče tako lahko zahtevati. Evangelska opozicija, ki je združena v "Nemški verski zajednici", ima v svojem listu "Reichwart" zelo razširjeno glasilo, ki brani pozicije

evangelske cerkve proti ljudim napadom "nemških kristjanov". Slednji tedijo, da je v zadnjih 14 letih Hitler dobojeval boj med Kristom in Antikristom. Ti ljudi kristjani tudi v ostalem ne izbira-jo besedi v svoji polemiki, ko so nedavno zapisali, da je treba cerkveni opoziciji "vabiti evangeli v gobec". Organizacija "nemških kristjanov" je zelo strga in je uvedla kontrolne listke za svoje bogoslužje. "Reichswart" jo zato ujezljivo vprašuje, kakšne kazni so določene za one, ki ne prihajajo v cerkev.

Nemški verski boji se radi sedaj še samo v polemiki, toda ta je zavzela tako ogroženo obliko, da nemara ni daleč do odhrite bohe "nemških kristjanov" proti evangelski in katoliški cerkvi. Nasprotnik obeh se zaveda, da ima vso pomoč vladnega aparata in da njegovo ideologijo ravno v najbolj dostopnih vrstah mladine žiri stremka, ki je najmočnejši in uničitelj v Nemčiji.

PRJET PUSTOLOVEC

V Banja Luki je te dni na prvo menadi prijel neki poljski agent srednje starostnega čezmalo razgospoda ter mu napovedal aretacijo. Tujec se je prihod izmognjati v madžarskem jeziku, toda ni mu dosti pomagalo. Tujec je kmalu nato priznal, da mu je ime Akiv Hodžić ter da je doma iz Sarajeva. Policiji je bila takoj znano, da ima v rokah pristolovca, ki ga iščejo skoraj vse evropske policije od Madrida do Varsave. Pri vstavljanju je Hodžić izjavil, da je bil namenjen a Madžarsko, pa mu je znanjkačo denarja. Akiv je star 35 let ter je bil pred časom obsojen v Banja Luki na dve leti ječe. Ko je to kazen odsedel, se je potepal po vsej Evropi ter povod krade in vladal. Hodžić je na policiji mimo izjavil, da ga bo dočelnost ne briga, ker je vsoj dober naračaj po najboljši modernem sistemu žeparske šole in da mu bo ta že pomagal v življenju.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi s velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi elabih razmer tako prizadeji, da so nas naprosili, naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

19

Niti najmanj ni slutila, da se ima za to odredbo zahvaliti gospej Marsalovi in Larsenovi. Vsi so namreč opozorili zdravnika na velik napor in tako je zdravnik odločil, da je bilo Gildi delo nekoliko ojačano.

Tako je Gilda vsak dan prihajala na vrt od štirih do petih popoldne, ali pa je šla kam v mesto.

Ob tem času letoviščarjev navadno ni bilo doma, ker so šli h koncertu ali pa na kak izlet. Tako je bil velik vrt ob Gildinem prostem času navadno popolnoma prazen.

Toda nekega dne opazi Werner Larsen, da je bila Gilda izpuščena iz ječe bojniške sobe in tako pravi svoji sestri, da ostane, če že hoče sama iti na izprehod, popoldne sam doma.

Nato pa koprneče čaka, kdaj bo prišla Gilda iz hiše.

Po odhodu grofa Hochberga je bila Olly mnogo v družbi grofice in njenega brata barona Sendena. Pri njih je imela občasno zaščito in družbo.

Tako se je dogodi skoraj vsak dan, da sta se Gilda in Werner sešla na vrtu. Gilda je bila vesela, da se je mogla razgovarjati s tako duhovitim človekom in za Wernerja so bile srečne ure, če je mogel biti v njeni družbi.

Neko noč naide Olly, ko pride domov, oba v zelo zabavnem razgovoru in Gilda ji nehoti izdati, da se ob tem času skoro vsak dan shajata. Sedaj je Olly vedela, kaj je njenega brata zadrževalo doma.

Gilda se vedno ni slutila, ka je bila Wernerju. Proti njemu je bila vedno prijazna in je bila vedno vesela.

Bilo je nekaj dni po Ollyni zaroki, ko sta se Gilda in Werner prvič srečala na vrtu. Gilda in gospa Grabova sta prejeli zaročno obvestilo ter sta poslali novosti cvetlice in pismeno voščilo.

In Gilda pravi sedaj Wernerja, da naj svoji sestri še enkrat izroči njene čestitke.

— Rada bi bila osebno storila, gospod Larsen, — pravi Gilda, — pa imam tako malo časa in priložnosti sestati se z vašo gospico sestro.

Werner ji objavi in obenem pripomni, da je njegova sestra mnogo v družbi sorodnikov svojega zaročencea.

Gilda ni vedela, da Ollyni zaročence ni bil nikdo drugi, kot mladi častnik, ki ji je tedaj v Berlinu zaklical: — Tu mi je prišla sreča! Nikdar ga ni videla z Olly in ni vedela, koga je oni dan v vili obiskal.

Se vedno je bilo malo upanja v Gildinem sreču, da ga bo kdaj srečala v Wiesbadenu. Ni vedela, da je že zopet odpotoval. Niti tega ni vedela, da je Olly zaročence živel v Berlinu, kajti na zaročnem obvestilu je bilo označeno kot njegovo bivališče grad Hochberg. Werner ji pove, da se bo njegova sestra poročila, ko se z njim vrne iz Davosa, in da bo po poroki stanovala na gradu Hochberg.

Ni ji pa povedal, da ni bil zadovoljen s hladnim občevanjem obeh zaročencev, in da želi svoji sestri vso srečo. Rekel je, da po njeni svoji sreči hoče, kot se pozna sama in da ne upa, da v takem zakonu ne bo dolgo občutila zadovoljstva.

Ravno zato, ker je sam ljubil in je bil v tej ljubezni navzlic obupnosti ves srečen, je želel, tudi Olly tako srečno srečo. Ker pa si je sedaj izbrala in se zaročila, se je onemil na to, da je želel, da bi se sreca mladih zaročencev vendar našla.

Njegova ljubezen do Gilde je bila v vsakim dnem večja in močnejša. To ni bila selična ljubezen, ki je iskala svoje. Da se je moral odpovedati vsaki želji po Gildi, se mu je zdelo popolnoma razumljivo in v njegovem položaju. Toda vroče hrepenenje, da bi ljubezenemu dekletu pripravil brezkonno srečo, je napolnjevala njegovo dušo. Mislil si je za svojo najvišjo srečo, ko bi mogel Gildo rešiti vsega trpljenja in muke. Zelo ga je mučila misel, da mora biti vedno odvisen od svoje sitne in malenkostne rednice. Rad bi ji bil pred njene male noge položil vse svoje bogastvo, da bi mogel napraviti življenje lahko in lepo.

Nekoč se mu tudi tiho in zepeljivo dvigne misel, ako se ne bi smel prenehati in pomisliti na svojo srečo, samo da bi s tem imel pravico rešiti jo iz njenih mučeniških netamer. Toda žalosten in obupan je zopet opustil tako misel. Odrekel si je pravico, da bi tako mlado življenje navezal na sebe. Ako bo tudi najbrže živel samo še nekaj let, bi vseeno moglo priti, da bi morala svoja dragocena leta preživeti ob njegovi strani. Počel tega pa je bil tudi prepričan, da bi ga Gilda zavrnila.

In tako se je odrekel pravici, da bi posegel v njeno usodo. Poleg tega pa se tudi Gilda ni nikdar pritoževala, in se ni pokazala, kako težko prenaša svojo usodo. Tako se je september naglil k svojemu koncu. Bilo je še gorko in solono in Olly je rada vstregla Wernerjevi želji, da sta še nekaj časa ostala v Wiesbadenu. Dovolilo se ji je, da ga je zadrževalo dvojje žarečih oči in mu je iz srca privoščila srečne ure.

Zvečer zadnjega septembarskega dne je zdravnik zopet preiskal gospo Grabovo in njegov obraz se zelo zresni. Bojezen se ji je naglo poskušala, Gilda pravi, da gre z njim v sosednjo sobo. In tam ji pravi:

— Milostljiva gospica, ne smem vam zamolčati, da daje stanje bolnice povzročilo največjo bojazn. Kot veste, sem jo predvčerajšnjem s profesorjem Herzfeldom še enkrat natančno preiskal in oba sva bila edina v tem, da mora nastopiti nenadna smrt, ako nastopi jo gotovi zapletljivi. In sedaj se nastopi. Ako je treba obvestiti njene sorodnike, se mora to takoj zgoditi. In če mislite, da je potrebno, da gospa še kako stvar odloči, jo morate napotiti, da takoj stori.

Gildine oči žalostno gledajo iz bledega obraza.

— Iivala vam za to sporočilo, gospod doktor, — pravi Gilda. — Tekoj bom pisala njenim sorodnikom. Sicer živi z njimi v sovražnosti in jih ne more videti, toda po vaših besedah si smatram za dolžnost, da jim sporočim. Mogoče se bo vendarle še z njimi sorodila. Meni je nemogoče, da bi jo do česa priporočila. Prvič bi to bilo z moje strani selično, drugič na bi jo stvarno razburila. Čutila bi, da je prišel njen konec in njen strah pred smrtjo je tak, da o tem z njo ne govorim za nobeno ceno.

Zdravnik jo resno pogleda.

— Milostljiva gospica, govoriti moram o tem, kar mi je gospa Marsalova posebno polagala na srce. Rekla mi je, da se je vaša rednica pogosto izražala, da bo vas postavila za dedinjo. Povem vam, pa, da so take obljube brez postayne oporoke brez vsake vrednosti. Gospa Marsalova mi je naročila, da vam naj povem, da na vsak način skrbite za to, da vaša rednica napravi oporoko. In za to je že skrajni čas.

Gilda odločno zmaje za glavo.

— Ne, gospod doktor, niti za celi svet ji ne bi kaj takega rekla. Gospej Marsalovi se iskreno zahvalim za njeno pažnjo, toda tega nočem in ne morem napraviti. (Dalje prihodnjič.)

Iz Slovenije.

Velik nočni požar.

V noči od 22. na 23. novembra je noč doslej še na nepojasnjene način izbruhnil požar v skladišču za vato in druge sirovine pri tekstilni tvornici Doctor in drug v Mariboru. Požar je prvi opazil neki uradnik ter telefonično obvestil gasilce, ki so se podali tja s tremi avtomobili in 3 turbinski-mi brizgalnicami. Ker je bilo skladišče zavito v gost in smradljiv dim, so imeli težko delo. Škoda, ki jo je požar povzročil, je precejšnja, in je krita z zavarovalnino.

Kolesar povozil potovko.

20. novembra zjutraj je hotela Barbara Vidmar, znana jeseniška potovka, na vlak na Javor-nik. Na takozvanem Vodičarjevem klanu jo je pa povozil neki kolesar ter si je pri padcu zlomila nogo. Prepeljali so jo v ljubljansko bolnišnico. Najbrže ji bodo morali nogo odrezati. Splošno znana Barbara je že dolgo let vsak ponedeljek z jutranjim vlakom potovala v Kranj na trg ter Jeseničanom prinášala raznih potrebščin. Barbara je vdova po v vojni padlem možu in zelo skromna žena.

Šest let za smrtonosni sunek.

Pred mariborskim malim senatom je stal 26-letni viničar Janez Šeferko iz Pacinje. Obtožili so ga uboja posestnika Ivana Polanca iz Ločkega vrha. Dne 27. marca je Šeferko s svojo ženo kopal v Polančevem vinogradu. Zakopal sta se sprla. Polanec pa je skušal miriti, dobil pa je v zahvata z nožem v hrbet. Šeferko je dobil za ta usoden sunek šest let težke ječe in trajno izgubo častnih pravic.

V celjski bolnišnici

sta umrli delavec Martin Škoberne z Ojstrege pri Marijagradcu in 58-letna Jožefa Jambinskova, postrežnica v rudniku v Trebnem dolu pri Laškem.

Dva drzna vloma.

Splošna sodba je, da mora biti nekje v neposredni škofjeljski okolici nevarna svedrovska bratovščina, ki že dalje časa opravlja svoje posle v tukajšnjem okolišju. 24. novembra sta bila spet izvečena dva prav predrzna vloma. Vlomilkega obiska je bila deložna najprej galanterijska in specerijska trgovina Ane Polensakove v Stari Loki medaleč od farne cerkve. Vlomilci so odprli vrata z vitrihom, nato pa so zagospodarili z neverjetno drznostjo v trgovini, ki so jo hoteli čisto izropati. Kar je bilo volnenih čopce, nogavice in drugega blaga, so zložili v bale, da spravijo blago tako na najlažji način na varno. Lotili pa so se tudi drugih zalog v trgovini. S seboj so odnesli 5 kg čokolade, kopico škotel najraznovrstnejših cigaret in cigar, več sto razglednic in precej kosov toaletnega mila, tako da so napravili lastnici za 1100 dinarjev škode samo s tem. Ostalo v ba'ah naščeno blago so pa morali pustiti na lieu mestu, ker se je Polensakova, ki stanuje v prvem nadstropju, zavoljo ropota v pritličju zbudila in pričela klicati ljudi na pomoč. Tega so se zlikovci prestrašili in jo odkurili v noč. Stikali so tudi za denarjem. Odprli so s silo blagajno, a jo na-

ROMAN "PROKLETSTVO LJUBEZNI"

je tako lep in pretresljiv,
da ga boste čitali z največ-
jim zanimanjem.

\$1.50

(2 KNJIGI)

V zalogigaima

KNJIGARNA GLAS NARODA
216 West 18th Street
New York, N. Y.

šli prazno, ker Polensakova gotovine sploh ne hrani doma in blagajno vsak večer do zadnje pare izprazni.

Ni manj presenečen ni bil iste noči iznani gostilničar ob Kolo-dvorski cesti Lovrene Hafner, ki so ga svedrovec letos že tretjič obiskali. Ura je bila na pol 4 zjutraj, ko je zaslišal Hafner hojo v podstrešju svoje hiše. Takoj je slutil nevarnost in je pričel zasledovati tujca. Neznane se je medtem unaknil Hafnerju v pritličje, pri tem pa je bil tako zvit, da je zaklenil Hafnerju vrata na dnu stopnice, tako da gostilničar brez ropota ni mogel do tatu. Gospodar je brž pohitel nazaj v prvo nadstropje in poklical kapitana Piša. Ta mu je nato držal vrvi, da se je spustil po njej skozi okno v pritličje. Tako upal tatu doseči. A zaman. Zlokovce je medtem ubežal, ne da bi ga bili videli. Na vso srečo je gostilničar ugotovil, da mu nevarni gost ni napravil škode, čeprav je znesel svedrovec vse klučice od spodnjih prostorov gostilne že skupaj in si je urezal pri vratih v shrambo veliko luknjo v les, samo da pride do denarja in zaloge jedi.

Hafner sodi, da vladajo k njemu bržkone ljudje, ki so jim razmere v njegovi hiši znane. Značilno je, da v vladajo pri njem po navadi takrat, kadar ima kaj več ljudi v gostilni. Tudi zadnji svedrovec je smuknil v podstrešje, je najbrž takrat, ko je bila gostilna še odprta nato pa je poizkušal v tili noči s svojo srečo v spodnjih prostorih, kar pa se mu je zavoljo gospodarjeve čujsnosti ponesrečilo.

"DENAR ZA VENEC ZA MOJ POGREB KAR MENI DAJTE"

Gospod L. A. Feltham v East Londonu v južni Afriki, kjer že dalj časa živi, je tam zelo znan. Vsi ga imajo radi, ker vedno zbija šale. Zadnje mesece pa mu ni več toliko za dvorje in smeh. Kakor vse druge ljudi so tudi njega začele tretji skrb in mu pregnale prirojeno šaljivost. Vsak dan težje so bile njegove denarne stiske. To sklepamo iz njegovega poskusa, kako priti do denarja. Ta poskus je gojil obup, pa lepo oblečen v dvorje in šalo.

V mestnih listih so te dni izšli ti-le glasi: "Vse svoje prijatelje in dobrotnike, ki nameravajo nekoč po moji smrti za moj pogreb, darovati vence, s tem vljudno prosim, naj mi že sedaj v gotovini pošljejo denar za vence. S tem dejanskim dokazom svojega so-

čutja mi bodo izkazali bistveno večjo uslugo kakor pa z ovelimi venci, s katerimi po smrti itak ne bom vedel kaj početi. Tudi za vsak najmanjši dar bom hvaležen. In dovolil si bom vsem plemenitim darovalcem svojo zahvalo osebno izreči. Z visokim spoštovanjem L. A. Feltham".

Žal, nam doslej ni znano, kakšne uspehe je imel ta šaljivi go-spod. Vsekakor pa ima prav: Ko-liko najboljših ljudi je na pr. samo pri nas umiralo od lakote, ker se zanje nihče ni brigal. Ko so umrli, so jih začeli proslavljati in jim postavljati dragocene spom-nike. Živim dajte kruha!

ZADNJI TEDEN ŽIVLJENJA

Neka angleška revija se je obrn-la na svoje čitatelje z vpraša-njem: "Kaj bi storili, če bi po-devali milijon in vedeli, da boste živeli samo še teden dni?" Prišlo je nad 3000 odgovorov in zani-mivo je, da je bila v 75% izražena želja, da bi radi ljudje velik del podedovanega denarja zapustili sorodnikom ali dobrodelnim zavod-m. Uredništvo revije je pa mne-nja, da je samo dalo pobudo za to-liko radodarnost in plemenitost, ker je namreč določilo, da bi naj-boljši odgovor nagrajen in zato je hotela večina čitateljev potrkati na svoj dobrodelni prsa in se poba-hati z dobrodelnostjo. Nekateri so odgovorili, da bi od radosti umrli in da bi torej sploh ne mogli raz-pelagati z bogato dedščino. Nekaj deklet je priznalo, da bi porabilo ves denar za nakit in lepe obleke, druge so odgovorile, da bi po-tovale, si kupile avto, letalo itd.

Kot najboljši je bil priznani in nagrajen odgovor neke žene iz ru-darskega revirja, ki opisuje budo-in trpljenje otrok v Indiji in se ve-li, koliko hrane in obleke bi la-hko kupila tem revčkom za podedo-vani milijon. Dobra žena pravi, da bi bil najljepši teden njenega živ-ljenja, če bi mogla vse to razdeliti svojim otrokom in gledati njihove od radosti žareče oči. Drugo nagra-jo je dobila žena, ki bi hotela po-voščeno dedščino zapustiti sorodni-kom, z drugo polovico pa odpoto-vati k možu, ki ga že dolgo skr-i-va ljubí. Potabila bi ga, naj pre-živi zadnje dni svojega življenja z njo na potovanju in prepričana je, da bi uživala v teh kratkih trenu-tkih toliko sladkosti, da bi lahko po-tem mirno umrla.

AKADEMIKI SE PONUJAJO ZA RABLJA.

Poljski rabelj se piše Braun. Pa se je naveličal svojega opravila in je prošil za pokoj. Za to praz-no mesto je že veliko prošeev, med njimi celo moške z visoko-šolsko izobrazbo. Za to službo je prosila celo neka ženska iz Vilne. Pač znamenje hudih časov!

JUNAŠKA LETALCA

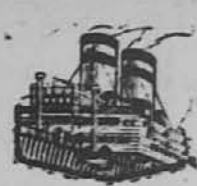
T. G. Settle in Chester Fomedy se hočeta zopet dvigniti v strato-sfero in doseči rekord za Amerikance. Zadnjič sta se dvignila skoro enajst milj visoko.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TCVANJE

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

KOLIKO ČASA HRANI LAHKO ZEMLJA ČLOVEKA

Znani geograf prof. Penek je iz-računal, da ima zemlja dovolj pro-stora, to se pravi dovolj hranilnih možnosti za štirikrat številnejše člo-veštvo, nego je današnje. V pariški Akademiji znanosti je predaval o-tem vprašanju univerzitetni profes-sor Matignon.

Matignon se je opiral na stati-stične podatke glede naraščanja človeka rodu, množine hrane, ki jo potrebuje, in množine hrane, ki jo lahko proizvedeja z današnji mi-sred tvi. Ti podatki obsegajo 1.1929 čkter novejši še niso obdelani, in pravijo, da porabita okroglo dve milijardi današnjih ljudi vsako le-to za 20 milijonov frankov redilnih snovi. Evropa sama proizvede 60 odst. te vsakega ogromne potreboje, čeprav mora skrbeti le za četrtno človeštva. Človeštvo pa se stalno množi in zato je treba iskati vedno novih dedstnih množin živil. Če bi se pridobivanje vršilo samo v da-našnjem okviru, bi dosegli že po kakšnih 25 letih mejo in za nadalj-no porast prebivalstva bi nastopilo najprvo pomanjkanje živil, potem pa smrt zaradi lakote. Toda živ-ljaka industrija je za srečo sposo-bna, da uporabi postopke, ki bi la-hko dali hrane še veliko večjemu porastu prebivalstva.

Na zemlji so še velikanska o-zemlja, ki so za prehranjevanje ljudi skoraj še neizkoriščana. V Evropi prihaja v poštev poleg Ru-sije n. pr. še Španija, drugod pa razen ruske Sibirie, Čile, Avstra-lija, ogromni predeli Afrike itd. Če bi upoštevali te možnosti, bi sledilo, da nam za nadaljnjih 20 tisoč let ni treba biti v skrbah gle-de prehrane, tudi če bi človeštvo naraščalo v dosedanji meri.

Teh 20.000 let, ki so na vsak na-čin velika številka, pa je prof. Ma-tignon vzel gotovo še prenikzo, kajti upošteval je same metode da-našnje živilske industrije in da-našnje živilske kemije, bodoči ke-miki pa bodo gotovo našli še vse drugačne poti za pridelovanje ži-vl, o katerih se nam danes mor-da niti ne sanja. Tako vemo, da setoji zrak po štirih petinah iz dušika, a dušik je za živilsko in-dustrijo izredno važna snov, ki bi jo lahko še vse drugače izkoriščali nego dandanes. Mogoče bo tudi pravljica "živilska kroglica", ki bo vsebovala na najmanjšem pro-storu dovolj hranilnih snovi za ves dan, in v kratkem več nego samo utopija.

ŽIVALSKA TRAGEDIJA.

V zoološkem parku v Frank-furtu se je odigrala zanimiva ži-valska tragedija. Par leopardov je doslej živel v največji slogi in medsebojni ljubezni. Toda te dni je nastopila nevihta: tudi v tem "družinskem" življenju in živali sta se pričeli med seboj strahovi-to mesariti. Nenedolga je leopard zasledil svoje ostre zobe svoji dru-žici za vrat in ji pregriznil grlo. V nekaj minutah je žival izkrva-vela.

13. decembra:

Pris. Roosevelt v Havre

14. decembra:

Paris v Havre

15. decembra:

Berengaria v Cherbourg

Europa v Bremen

Conte di Savoia v Genoa

20. decembra:

Washington v Havre

Hamburg v Hamburg

22. decembra:

Olympie v Cherbourg

27. decembra:

New York v Hamburg

Bremen v Bremen

Pres. Harding v Havre

31. decembra:

Pennland v Havre

3. januarja:

Majestic v Cherbourg

Manhattan v Havre

Albert Istlin v Hamburg

5. januarja:

Berengaria v Cherbourg

6. januarja:

Lafayette v Havre

Rex v Genoa

Europa v Bremen

10. januarja:

Aquitania v Cherbourg

Roma v Trst

11. januarja:

Berlin v Hamburg

13. januarja:

De France v Havre

17. januarja:

Washington v Havre

19. januarja:

Olympie v Cherbourg

20. januarja:

Champain v Havre

Conte di Savoia v Genoa

Volendam v Boulogne

Bremen v Bremen

21. januarja:

Hamburg v Hamburg

Berengaria v Cherbourg

27. januarja:

Europa v Bremen

31. januarja:

Manhattan v Havre

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

16. DECEMBRA

13. Januarja — 3. Februarja

PARIS

17. Februarja — 17. Marca

CHAMPLAIN

30. Decembra — 20. Januarja

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in gotne liste vpra-

šajte naše pooblaščen agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v do-

movino. Kdor ga hoče

naročiti za svoje sorod-

nike ali prijatelje, to

lahko stori. Naročnina

za stari kraj stane \$7.

V Italijo lista ne po-

šiljamo.